

Szerkesztői level.

1861.

Vége az orvossággyűlésnek,
 Már nem kell több dicső:
 Tudjuk már, hogy a mélt. Kőröndi
 Nem egyéb, csak fictio.
 Egész orvosság csendes, nyugodt,
 Csupa boldogságban élring:
 S hogy ne ebredjen, ne ríjon,
 Legyexi Ritter von Schm.....

Köfca tehát, édes Móróm,
 Vésd le a nagy gondokat:
 Múzeumba nem kell járni
 Neugebäud' sem hívogat.
 Tarts egy kurta monológot,
 Ilyenformát, édes Móróm:
 "Füllentestem egyxer-mátxer,
 Hogyha megfogom az orrom;

" Széstem beszélt, novellát
 Hindut, perxát, arabot;
 Tuxtem is határidőket:
 Sokanapja holnapot;
 Elrett már azóta "kis-kedd",
 [El a "borjonyúzó pintek",
 Hogy adott igéretimre
 Még uda sem hederintek.

" Dizan.... azaz hogy nem lép fölém
 Cserbe' pácxba' hagyni mást;
 Annál szebb lesz a novella,
 Jó barátom, majd meglásd:

Ma fogom a perma végit,
S firkantok a „Figyelőnek”
Olyat, hogy sohse kívánjon
Szoboz jobbat szemfedőnek!

Cynismus.

Alkalmi szeszrenés.

„Cynismus”, tisztelt Allgemeine?
Ez egyszer mégis sokra ment:
Ön doktor, és így fogja tudni
Hogy a cyan kutyát jelent.
S e név illetné a magyart meg,
Csupán hogy ő magyar maradt?...
Fogadjá, doktor, jó tanácsom:
Ne bántsonk a kutyát: harap!

Hajdan bika'kkal vittá harozát,
Türes skelindek volt ex eb;
Erőre nem söt volt hasonlós,
Termesre egy se nála szebb:
Most, hogy pihen, a gyáva nyúl is
Bortantsa, mint ven a garat?...
Fogadjá, doktor, jó tanácsom:
Ne bántsonk a kutyát: harap!